A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2011. október 20.*

A C-140/10. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Hof van Cassatie (Belgium) a Bírósághoz 2010. március 17-én érkezett, 2010. február 25-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **Greenstar-Kanzi Europe NV**

és

Jean Hustin,

Jo Goossens
között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: A. Tizzano tanácselnök, M. Safjan, M. Ilešič, E. Levits J.-J. Kasel (előadó) bírák,

főtanácsnok: N. Jääskinen,
hivatalvezető: A. Calot Escobar,

* Az eljárás nyelve: holland.

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a Greenstar-Kanzi Europe NV képviseletében N. Segers és K. Tielens advocaten,

– J. Hustin és J. Goossens képviseletében H. Van Gompel és J. Hensen advocaten,

– a spanyol kormány képviseletében F. Díez Moreno, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Bizottság képviseletében F. Wilman és T. van Rijn, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2011. július 7-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a közösségi növényfajta-oltalmi jogokról szóló, 1994. július 27-i 2100/94/EK tanácsi rendelet (HL L 227., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 16. kötet, 390. o., a továbbiakban: 2100/94 rendelet) 2004.

április 29-i 873/2004/EK tanácsi rendelettel (HL L 162., 38. o.) módosított változatának 11. cikke (1) bekezdésének, 13. cikke (1)–(3) bekezdésének, 16., 27., 94. és 104. cikkének értelmezésére vonatkozik.

2 Ezt a keresetet a Greenstar Kanzi Europe NV (a továbbiakban: a GKE) és a J. Hustin és J. Goossens között, a Kanzi védjegyhez és a Nicoter fajtájú almafákhoz, valamint az ezekhez fűződő védjegy- és közösségi növényfajta-oltalmi jogoknak az utóbbiak által annak révén történt állítólagos megsértése tárgyában folyamatban lévő peres eljárásban terjesztették elő, hogy J. Hustin és J. Goossens Kanzi márkanévvel értékesítettek almákat.

Jogi háttér

Az uniós jog

3 A 2100/94 rendelet tizennegyedik preambulumbekezdése kimondja:

„mivel a közösségi növényfajta-oltalmi jog hatályának az egész Közösségre nézve egységesnek kell lennie, ezért a jogosult hozzájárulásához kötött kereskedelmi ügyleteknek pontosan körülhatároltnak kell lenniük; mivel az oltalom körét – a legtöbb nemzeti rendszerhez képest – ki kell terjeszteni a fajta egyes anyagaira is, a Közösségen kívüli országokkal folytatott olyan kereskedelem figyelembevétele érdekében, amelynek során az oltalom nem érvényesül; mivel azonban a jogkimerülés elve bevezetésének biztosítania kell, hogy ez az oltalom ne legyen túlzott mértékű”.

4 E rendelet 11. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Az a személy, aki a fajtát nemesítette vagy felfedezte, illetve kifejlesztette, továbbá annak jogutódja, mindketten – a személy és jogutódja – (a továbbiakban: a nemesítő) jogosultak a közösségi növényfajta-oltalmi jogokra”.

5 Az említett rendelet 13. cikkének szövege a következő:

„(1) A közösségi növényfajta oltalom feljogosítja a közösségi növényfajta oltalom jogosultját vagy jogosultjait (a továbbiakban: a jogosultat) a (2) bekezdésben foglalt tevékenységek folytatására.

(2) A 15. és 16. cikk rendelkezéseinek sérelme nélkül, az oltalom alatt álló fajta fajtaösszetevői vagy betakarított terménye (a továbbiakban mindkettő: az anyag) vonatkozásában az alábbi tevékenységek kizárólag a jogosult felhatalmazásával folytathatók:

a) előállítás vagy újbóli előállítás (többszörözés);

b) szaporítás céljára történő előkészítés;

c) értékesítésre felkínálás;

d) értékesítés vagy egyéb forgalmazás;

e) a Közösségből történő kivitel;

f) a Közösségbe történő behozatal;

g) az a)–f) pontban említett bármely cselekmény céljából történő raktáron tartás.

A jogosult a felhatalmazását feltételekhez és korlátozásokhoz kötheti.

(3) A betakarított terményre a (2) bekezdés rendelkezései kizárólag akkor alkalmazandók, ha a terményhez az oltalomban részesített fajta fajtaösszetevőinek jogosulatlan felhasználása útján jutottak, és amennyiben a jogosultnak nem volt megfelelő alkalma az említett fajtaösszetevőkkel kapcsolatos jogainak gyakorlására.

[...]”

6 A 2100/94 rendelet 16. cikke értelmében:

„A közösségi növényfajta oltalmi jogok nem terjednek ki az oltalom alatt álló, valamint a 13. cikk (5) bekezdésének hatálya alá tartozó fajta anyagával kapcsolatos tevékenységekre, ha az anyagot a jogosult a Közösség bármely részén mások részére rendelkezésre bocsátotta, vagy azt a jogosult hozzájárulásával más részére rendelkezésre bocsátották, továbbá nem terjed ki azon tevékenységekre, amelyek a fenti anyagból származó bármely anyaghoz kapcsolódnak, kivéve, ha e tevékenységek:

a) a szóban forgó fajta továbbszaporítására is kiterjednek, kivéve, ha e szaporítás már az anyag rendelkezésre bocsátásának időpontjában is szándékolt volt;

vagy

b) a fajtaösszetevők olyan harmadik országba irányuló kivitelére is kiterjednek, amely nem részesíti oltalomban azon növénynemzetségek vagy fajok fajtáit, amelyhez az adott fajta tartozik, kivéve, ha az exportált anyagot végső fogyasztásra szánják."

7 A rendelet 27. cikke a következőket írja elő:

„(1) A közösségi növényfajta-oltalmi jogok részben vagy egészben szerződéses hasznosítási jogok tárgyát képezhetik. A hasznosítási jogok kizárólagosak vagy nem kizárólagosak lehetnek.

(2) A jogosult a közösségi növényfajta-oltalom alapján őt megillető jogokat érvényesítheti a hasznosítási jogot élvező olyan személlyel szemben, aki a hasznosítási jogához kapcsolódó (1) bekezdés szerinti feltételeket vagy korlátozásokat megszegi."

8 A rendelet 94. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A jogosult jogosan indíthat pert az alábbiak ellen a jogbitorlás megakadályozása, arányos kártérítés [helyesen: méltányos díjazás] fizetése vagy mindkettő érdekében:

a) aki a 13. cikk (2) bekezdésében megjelölt tevékenységeket közösségi növényfajta oltalmi jogot elnyert fajta esetében jogosulatlanul folytatja;

[…]

(2) Aki szándékosan vagy gondatlanul elköveti [helyesen: követi el] a fentieket, a jogosultnak a nevezett tevékenység eredményeképpen bekövetkező minden egyéb kára vonatkozásában kártérítésre kötelezhető. Kevésbé súlyos gondatlanság esetén a fenti követelés a gondatlanság mértéke arányában csökkenthető, de a csökkentés nem lehet olyan mértékű, hogy a kártérítési követelés összege a jogbitorlást elkövetett személy oldalán keletkezett előnyök értékét ne érje el.”

9 Ugyanezen rendelet 104. cikkének szövege a következő:

„(1) A bitorlással kapcsolatos keresetet a jogosult nyújthatja be. A hasznosítási joggal rendelkező személyek is benyújthatják az ilyen keresetet, kivéve, ha azt kizárólagos hasznosítási jog esetén a jogosulttal kötött megállapodás, illetőleg a 29. cikk és a 100. cikk (2) bekezdése alapján a Hivatal [CPVO] kifejezetten kizárta.

(2) A hasznosítási joggal rendelkező bármely személy – az általa elszenvedett kár megtérítése céljából – beavatkozhat a jogosult által indított bitorlási perbe."

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

10 A Nicolaï NV (a továbbiakban: Nicolaï) – a 2100/94 rendelet 11. cikkének (1) bekezdése értelmében vett – „nemesítője" egy új almafafajtának, nevezetesen a Nicoternek. Ez utóbbi az egyetlen olyan almákat termő fafajta, amelyeket Kanzi márkanéven értékesítenek, már amennyiben azok megfelelnek a meghatározott minőségi követelményeknek. Emiatt a fajta, illetve a védjegy minősége felhígulásának elkerülése érdekében egy szelektív forgalmazói hálózattal egyenértékű rendszert léptettek működésbe, amelynek versenytárgyalási feltételeket tartalmazó dokumentációja korlátozásokat tartalmaz a fák termelését, valamint a gyümölcsök termesztését, minőségének megőrzését, szétválogatását és értékesítését illetően.

11 A Nicolaï által a Nicoter almafafajta tekintetében 2001. április 27-én benyújtott bejelentést a *Közösségi Növényfajta-Értesítőben* 2001. június 15-én tették közzé.

12 Az említett bejelentéshez társuló növényfajta oltalmi jogot a Nicolaï 2002. szeptember 3-án apportként bevitte a Better3fruit NV nevű cégbe (a továbbiakban: Better3fruit). Ennélfogva a Nicoter fajtájú fák tekintetében megadott közösségi növényfajta oltalom jogosultja jelenleg a Better3fruit.

13 Szintén a Better3fruit a jogosultja az almák tekintetében bejelentett Kanzi védjegynek.

14 2003-ban a Better3fruit és a Nicolaï egy olyan hasznosítási szerződést kötött, amelynek értelmében a Nicolaïnak kizárólagos joga van a Nicoter fajtájú almafák termesztésére és értékesítésére. Az említett szerződés úgy rendelkezik, hogy a Nicolaï „[...] a 6. sz. mellékletben szereplő, termesztési ágra vonatkozó hasznosítási szerződésnek a vele szerződő érintett felek (termelők), illetve a 7. sz. mellékletben szereplő, értékesítési ágra vonatkozó hasznosítási szerződésnek a vele szerződő érintett felek (nagykereskedők) általi előzetes írásbeli megkötése nélkül nem engedheti át a szerződés tárgyát képező termék tulajdonjogát, illetve nem értékesítheti a terméket”.

15 2004. december 24-én a Nicolaï 7000 darab Nicoter fajtájú almafát adott el J. Hustinnak. E jogügylet alapján J. Hustint semmiféle külön előírás nem köti a Kanzi alma termesztését és a termény értékesítését illetően.

16 A Better3fruit és a Nicolaï között 2003-ban létrejött hasznosítási szerződés 2005. január 20-án megszűnt. Egy, az alapeljárás peres felei között vita tárgyát képező időpontban a GKE megszerezte a növényfajta oltalom által biztosított kizárólagos hasznosítási jogokat a Nicoter almafák tekintetében. Ennélfogva a GKE lett a Nicolaï helyébe lépő hasznosító.

17 2007. december 4-én megállapításra került, hogy J. Goossens Kanzi megnevezéssel jelölt almát értékesít. Kiderült, hogy az almát J. Hustin szállította neki.

18 E megállapítás alapján a GKE közösségi növényfajta-bitorlási keresetet indított J. Hustinnal és J. Goossensszel szemben. 2008. január 29-én az ideiglenes intézkedés iránti kérelmet elbíráló Rechtbank van koophandel te Antwerpen elnöke határozatot hozott, amelyben megállapította, hogy J. Hustin és J. Goossens egyaránt megsértette a GKE növényfajta oltalmi jogait.

19 A Hof van beroep te Antwerpen 2008. április 24-i ítéletével e határozatot megváltoztatta. Úgy ítélve meg, hogy a Nicolaï nem teljesítette a hasznosítási szerződésben vállalt kötelezettségeit, az említett bíróság megállapította, hogy J. Hustin és J. Goossens

nem követett el bitorlást a GKE növényfajta-oltalmi jogainak tekintetében, hiszen a Better3fruit és a Nicolaï között létrejött hasznosítási szerződésben átvett korlátozásokra J. Hustinnal és J. Goossensszel szemben nem lehet hivatkozni.

20 A GKE felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Hof van beroep te Antwerpen ezen ítélete ellen. A Hof van Cassatie, mivel kétségei merültek fel a 2100/94 rendelet 16. cikkében szereplő jogkimerülési szabály hatályával kapcsolatban, úgy döntött, hogy felfüggeszti az eljárást, és előzetes döntéshozatali kérelmével az alábbi két kérdést terjesztette a Bíróság elé:

„1) Úgy kell-e értelmezni a […] [2100/94] rendelet 11. cikkének (1) bekezdésével, 13. cikkének (1)–(3) bekezdésével, 16., 27. és 104. cikkével együttesen értelmezett 94. cikkét, hogy a jogosult vagy a hasznosító bitorlási keresetet indíthat az ellen, aki azon anyag (termény) tekintetében folytat tevékenységet, amelyet a hasznosító értékesített részére vagy bocsátott rendelkezésére, ha a hasznosító és a közösségi növényfajta-oltalmi jog jogosultja között létrejött hasznosítási szerződésben kikötött korlátozásokat ezen anyag (termény) értékesítése során megszegték?

2) Az 1) kérdésre adandó igenlő válasz esetén jelentőséggel bír-e e jogsértés vizsgálata szempontjából az a kérdés, hogy az előbb említett tevékenységet folytató személy tudott-e vagy tudnia kellett-e a hasznosítási szerződésben kikötött, fent említett korlátozásokról?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

21 Első kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra szeretne választ kapni, hogy a közösségi növényfajta-oltalom jogosultja vagy hasznosítója indíthat-e bitorlási keresetet valamely olyan harmadik személlyel szemben, aki az anyagot egy másik

hasznosítótól szerezte meg, és ez utóbbi az anyag eladásánál nem tartotta be a jogosult és ez utóbbi hasznosító között létrejött hasznosítási szerződésben szereplő feltételeket, illetve korlátozásokat.

22 Bevezetésként megjegyzendő, hogy az alapügy kizárólag azzal a kérdéssel kapcsolatos, hogy az új hasznosító, vagyis a GKE, indíthat-e bitorlási keresetet azokkal a harmadik személyekkel, jelen esetben J. Hustinnal és J. Goossensszel szemben, akik az anyagot a korábbi hasznosítótól szerezték be, vagyis a Nicolaïtól, amely ezen anyag értékesítése során megszegte az azon hasznosítási szerződésben szereplő feltételeket, illetve korlátozásokat, amelyet annak idején ezt megelőzően a közösségi növényfajta-oltalom jogosultjával, nevezetesen a Better3fruittal kötött.

23 Még ha a kérdést előterjesztő bíróság által említett első feltételezés, vagyis annak a lehetősége, hogy a jogosult maga indíthat bitorlási keresetet e harmadik személyekkel szemben, nem is tűnik relevánsnak, figyelemmel az alapeljárásbeli jogvita sajátosságaira, mindenesetre azt kell megállapítani, hogy a 2100/94 rendelet 94. cikkének (1) bekezdése a bitorlási kereset megindításának jogát a közösségi növényfajta-oltalom jogosultja számára tartja fenn.

24 Lévén, hogy a hasznosító e kereset megindítására vonatkozó joga a jogosult e jogától függ, ezért elsőként azt kell meghatározni, hogy a 2100/94 rendelet e jognak a jogosult általi gyakorlását pontosan mely feltételekhez köti.

25 A 2100/94 rendelet által bevezetett közösségi növényfajta-oltalmat illetően hangsúlyozni kell, hogy az különböző szintű oltalmakról és különböző jogorvoslati lehetőségekről rendelkezik.

26 Először is létezik egy „elsődleges” oltalom, amely a 2100/94 rendelet 13. cikke (2) bekezdésének megfelelően a fajtaösszetevőkre terjed ki. A betakarított termény „másodlagos” oltalom tárgyát képezi, amelyet ugyan szintén megemlít a 13. cikk

(2) bekezdése, de azt ugyanezen cikk (3) bekezdése erősen korlátozza. Így, bár a fajtaösszetevők és a betakarított termény egyaránt az említett 13. cikk (2) bekezdése értelmében vett „anyag" fogalmába tartozik, e két kategóriára vonatkozó oltalom eltérő.

27 Másodszor, a 2100/94 rendelet több jogorvoslati lehetőségről rendelkezik. A 94. cikk (1) bekezdése szerint bárkivel szemben, aki a közösségi növényfajta-oltalom alatt álló fajta tekintetében jogosulatlanul folytatja a 13. cikk (2) bekezdésében említett tevékenységek valamelyikét, bitorlási keresetet lehet indítani.

28 Ami konkrétabban a hasznosítási szerződéseket illeti, a 2100/94 rendelet 27. cikkének (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a jogosult a közösségi növényfajta-oltalom alapján őt megillető jogokat érvényesítheti a hasznosítási jogot élvező olyan személlyel szemben, aki a hasznosítási jogához kapcsolódó (1) bekezdés szerinti feltételeket vagy korlátozásokat megszegi.

29 Így tehát különbséget kell tenni egyrészt a jogosult által a hasznosítóval szemben indított keresetek, másrészt pedig az olyan harmadik személyekkel szemben indított keresetek között, akik az oltalom alatt álló anyag tekintetében jogosultatlanul végeznek különféle tevékenységeket.

30 Ami e két eset közül az elsőt illeti, amely az alapeljárás tárgya is, hozzá kell tenni, hogy a 2100/94 rendelet 104. cikkének (1) bekezdése rendelkezik arról, hogy a hasznosító bitorlási keresetet indíthat a jogosult helyett is. A GKE mint hasznosító tehát jogosult bitorlási keresetet indítani J. Hustinnal és J. Goossensszel szemben.

31 Mindenesetre megjegyzendő, hogy a 2100/94 rendelet 16. cikkében foglalt, ún. „jogkimerülés” elve szerint a közösségi növényfajta-oltalmi jogok nem terjednek ki az oltalom alatt álló fajta anyagával kapcsolatos tevékenységekre, ha az anyagot a jogosult az Európai Unió bármely részén mások részére rendelkezésre bocsátotta vagy azt a jogosult hozzájárulásával más részére rendelkezésre bocsátották, kivéve ha e tevékenységek vagy a szóban forgó fajta továbbszaporítására is kiterjednek, kivéve ha e szaporítás már az anyag rendelkezésre bocsátásának időpontjában is szándékolt volt, vagy a fajtaösszetevők olyan harmadik országba irányuló kivitelére is kiterjednek, amely nem részesíti oltalomban azon növénynemzetségek vagy fajok fajtáit, amelyhez az adott fajta tartozik, kivéve ha az exportált anyagot végső fogyasztásra szánják.

32 A 2100/94 rendelet 16. cikkéből, valamint az ott kimondott szabályból az következik, hogy az olyan ügyekben, mint az alapeljárás tárgyát képező is, a GKE, mint a jogosult, vagyis a Better3fruit helyébe lépő és helyette eljáró új hasznosító által J. Hustinnal és J. Goossensszel szemben indított bitorlási kereset csak akkor vehető figyelembe, ha a jogosult jogai nem merültek ki.

33 E tekintetben az ügyiratokból az derül ki, hogy a Better3fruit és a Nicolaï egy olyan hasznosítási szerződést kötött, amelynek értelmében a Better3fruit átengedte a Nicolaïnak a Nicoter almafák termesztésének és értékesítésének kizárólagos jogát, valamint az azokhoz fűződő jogok hasznosítását.

34 E hasznosítási szerződés olyan feltételeket és korlátozásokat tartalmazott, amelyek szerint a Nicolaï nem engedhette volna át a hasznosítási engedély tárgyát képező termék tulajdonjogát, anélkül hogy az érintett harmadik személy ne vállalta volna az említett feltételek, illetve korlátozások betartásának kötelezettségét.

35 Így tehát az előző két pontban bemutatott tényezőkre tekintettel azt kell megvizsgálni, hogy a közösségi növényfajta-oltalom jogosultjának jogai kimerültek-e.

36 A 2100/94 rendelet 16. cikkében kimondott jogkimerülés elvének hatályát a Bíróság korábban még nem értelmezte.

37 A kérdést előterjesztő bíróság azt a kérdést tette fel, hogy mindazonáltal a Bíróságnak az említett jogkimerülés elvének hatálya kapcsán a védjegyjogi ügyekben hozott ítélkezési gyakorlata analógia útján alkalmazható-e.

38 Ezen ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy a védjegyjogosult és engedélyese közötti viszony szempontjából a védjeggyel megjelölt áruk engedélyes által történő forgalomba hozatalát főszabály szerint úgy kell tekinteni, mint amely a védjegyjogosult hozzájárulásával történt (lásd a C-59/08. sz. Copad-ügyben 2009. április 23-án hozott ítélet [EBHT 2009., I-3421. o.] 46. pontját).

39 Ugyanakkor ugyanezen ítélkezési gyakorlat szerint, a használati szerződés nem egyenértékű a védjegyjogosultnak az e védjeggyel megjelölt áruk forgalomba hozatalára vonatkozó abszolút és feltétlen hozzájárulásával (lásd a fent hivatkozott Copad-ügyben hozott ítélet 47. pontját).

40 Ami konkrétabban a növényfajta-oltalmat illeti, a 2100/94 rendelet 27. cikkének (2) bekezdése kifejezetten rendelkezik azon lehetőségről, hogy a jogosult az ezen oltalomból eredő jogait érvényesítheti a hasznosítóval szemben, ha ez utóbbi megszegi a hasznosítási szerződés valamely kikötését.

41 Ami viszont a 2100/94 rendelet 94. cikkében foglalt, harmadik személyekkel szemben indított bitorlási keresetet illeti, figyelemmel kell lenni ugyanezen rendelet tizennegyedik preambulumbekezdésére is, amelynek értelmében a jogosultnak biztosított oltalom nem lehet túlzott mértékű. Ennélfogva azt kell megállapítani, hogy a hasznosítási szerződés valamely kikötésének megsértése nem járhat azzal a következménnyel, mintha a jogosult hozzájárulása mindig hiányozna. E hozzájárulást különösen nem lehet hiányzónak tekinteni abban az esetben, amikor a hasznosító a

használási szerződés valamely olyan rendelkezését szegi meg, amely nincs kihatással a forgalombahozatalhoz adott hozzájárulásra, és így a jogosult jogának kimerülésére sem.

42 Mivel a Bírósághoz megküldött ügyiratok nem tartalmazták a használási szerződés 6. és 7. sz. mellékletét, amelyekre az említett szerződés érintett kikötése utalt, a Bíróságnak nem állnak rendelkezésére elegendő bizonyíték ahhoz, hogy meg tudja határozni az alapeljárás tárgyát képező érintett rendelkezés típusát. Ennélfogva a kérdést előterjesztő bíróságra hárul – az elé került ügy tényei és körülményei alapján – a szóban forgó használási szerződés rendelkezéseinek megfelelő minősítése.

43 Ha a kérdést előterjesztő bíróságnak azt kell megállapítania, hogy az oltalom alatt álló anyagot a használó a használási szerződésben foglalt valamely olyan feltétel vagy korlátozás megsértésével engedte át, amely közvetlenül a közösségi növényfajta közösségi oltalmának alapvető elemeire vonatkozott, akkor azt a következtetést kell levonni, hogy az anyag használó általi átengedése a harmadik fél részére a jogosult hozzájárulása nélkül történt, és így ez utóbbi jogai nem merültek ki. A használási szerződés egyéb jellegű szerződéses rendelkezéseinek megsértése viszont nem képezi akadályát a jogosult jogai kimerülésének.

44 Az előző megfontolásokra tekintettel az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2100/94 rendelet 94. cikkét, az említett rendelet 11. cikkének (1) bekezdésével, 13. cikkének (1)–(3) bekezdésével, 16., 27. és 104. cikkével együttesen értelmezve, olyan feltételek esetén, mint az alapeljárás tárgyát képezők, úgy kell értelmezni, hogy a jogosult vagy a használó bitorlási keresetet indíthat azzal a harmadik személlyel szemben, aki az anyagot egy másik olyan használó közvetítésével szerezte, aki megsértette az azon használási szerződésben szereplő feltételeket vagy korlátozásokat, amelyet ez utóbbi használó korábban a jogosulttal kötött, amennyiben a szóban

forgó feltételek vagy korlátozások közvetlenül az érintett növényfajta közösségi oltalmának alapvető elemeire vonatkoztak, amelynek megítélése a kérdést előterjesztő bíróság feladata.

45 A kérdést előterjesztő bíróság a második kérdésével lényegében arra szeretne választ kapni, hogy a bitorlás megítélését illetően van-e jelentősége annak, hogy az értékesített vagy átengedett anyag tekintetében tevékenységet folytató harmadik személy tudott-e vagy tudnia kellett-e a hasznosítási szerződésben szereplő feltételekről vagy korlátozásokról.

46 E tekintetben ki kell emelni, hogy a 2100/94 rendelet 94. cikkének (1) bekezdése pontosítja azokat a feltételeket, amelyek esetén a közösségi növényfajta-oltalom jogosultja bitorlási keresetet indíthat a bitorlóval szemben akár a bitorlás beszüntetése, akár méltányos díjazás megfizetése, akár e két reparációs forma kombinációja iránt.

47 Ugyanezen cikk (2) bekezdése felsorolja azokat az eseteket, amelyekben a jogosult ezenfelül keresetet indíthat a bitorlóval szemben az általa okozott kár megtérítése iránt. Ahhoz, hogy a jogosult az elszenvedett kár megtérítését kérhesse, a (2) bekezdés szerint a cselekményt a bitorlónak szándékosan vagy gondatlanul kell elkövetnie. Enyhe gondatlanság esetén a kártérítéshez való jog főszabály szerint megfelelően korlátozható.

48 E két bekezdés szövegének összevetése azt mutatja, hogy az (1) bekezdésből hiányoznak a szubjektív elemek. Tehát azt kell megállapítani, hogy az olyan szubjektív elemek, mint a hasznosítási szerződésben foglalt feltételek vagy korlátozások ismerete, főszabály szerint nem játszanak semmiféle szerepet a bitorlás megítélése és az ilyen bitorlást elkövető személlyel szembeni keresetindítási jog megítélése szempontjából.

49 Figyelemmel az előbbiekre, a második kérdésre azt a választ kell adni, hogy a bitorlás megítélését illetően nincs jelentősége annak, hogy az a harmadik személy, aki az értékesített vagy átengedett anyag tekintetében folytatta a tevékenységet, tudott-e vagy tudnia kellett-e a hasznosítási szerződésben szereplő feltételekről vagy korlátozásokról.

A költségekről

50 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

1) A közösségi növényfajta oltalmi jogokról szóló, 1994. július 27-i 2100/94/EK tanácsi rendelet 2004. április 29-i 873/2004/EK tanácsi rendelettel módosított változatának 94. cikkét – az említett rendelet 11. cikkének (1) bekezdésével, 13. cikkének (1)–(3) bekezdésével, 16., 27. és 104. cikkével együttesen értelmezve – az alapeljárás tárgyát képező feltételek esetén úgy kell értelmezni, hogy a jogosult vagy a hasznosító bitorlási keresetet indíthat azzal a harmadik személlyel szemben, aki az anyagot egy másik olyan hasznosító közvetítésével szerezte, aki megsértette az azon hasznosítási szerződésben szereplő feltételeket vagy korlátozásokat, amelyet ez utóbbi hasznosító korábban a jogosulttal kötött, amennyiben a szóban forgó feltételek vagy korlátozások közvetlenül az érintett növényfajta közösségi oltalmának alapvető

elemeire vonatkoznak, aminek megítélése a kérdést előterjesztő bíróság feladata.

2) A bitorlás megítélését illetően nincs jelentősége annak, hogy az a harmadik személy, aki az értékesített vagy átengedett anyag tekintetében folytatta a tevékenységet, tudott-e vagy tudnia kellett-e a hasznosítási szerződésben szereplő feltételekről vagy korlátozásokról.

Aláírások